

canōnes. et qđ scō:ū patrū documētō faciū
nō ē. supstitiosa adiuētiōe nō ē psumēduz.
spontanea. n. cōfessiōe vel testiū approbatōe
publicata delicta habita p̄ oculis dei timore
cessa sūt nō regimini iudicare. occulta vō
et icognita illi sūt relinquēda q̄ solus nouit
corda filiozū hoīum. Et eadē rō videt eē de
lege duellozū: nisi q̄ pl' accedit ad cōem rō
nē sortū iqtū nō expectatur ibi miraculo
sus effect': nisi forte qñ pugiles sunt valde ī
pares virtute uel arte.

Deinde cōside
Randū ē de supstitōib' obf-
uantiarū. Et circa h' q̄rūf
quoz. ¶ p̄ de obseruantys
ad sciam acqrendā: que tra-

duntur in arte notoria. 2° de obseruatys q̄
ordinant ad aliq̄ corpora imutanda 3° de
obseruantys q̄ ordinant ad cōiecturas sumē-
das fortūiozū vel īfortūiozū. 4° de suspen-
sionib' sacroz vboz ad collū

Ad primū sic proce-

dit. Videt q̄ vti obseruantys artis notorie
nō sit illicitū. Dupliciter ē. n. aliqd̄ illicitū vno.
fm̄ genus opis. sicut homicidiū vel furtum
alio ex eo q̄ ordinat ad malū finē: sicut cū
aligs dat el' ynā. pp̄t inanē gloriā: s̄ ea q̄ ob-
seruantur in arte notoria fm̄ genus opis nō
sunt illicita. sūt. n. qđ dā ieiunia et orōnes que
ad deū ordinant: et ad bonū finē. s. ad sciam
acqrendā. q̄ vti h' mōi obseruatōib' nō est
illicitū. ¶ Danielis. p̄ legit: q̄ pueris absti-
nentib' de die de' sciam et disciplinā ī oi lib'
et sapia. s̄ obseruantie artis notorie sūt scōz
aliq̄ ieiunia et abstinentias qđ dā. q̄ vti q̄ dīni-
tus sortias ars illa effectū. nō q̄ illicitus ē ea
vri. ¶ Ideo v' eē īordinatū a demōibus
ingrere de futuris: q̄ ea nō cognoscūt. s̄ h' ē
ppriū dei ut dictū ē. s̄ vitates sciaz demōes
sciūt: q̄ scie sūt de his que sūt ex necitate et
sp̄: q̄ subiacent humane cognitioni. et multo
magis demōnū q̄ sūt p̄spicatiores ut Aug'
dic. q̄ nō videt eē pctm̄ vti arte notoria: et si
p̄ demones sortias effectū. ¶ Sed ē qđ d'r
Deut'. is' Nō inueniat in te q̄ q̄rat a mo: tu
is vitatē. q̄ qđē īgnitio īnitif auxilio demo-
nū. s̄ p̄ obseruantias artis notorie ingrif co-
gnitio vitatis p̄ qđā pacta significatōm cū
dmōib' ūta. q̄ vti arte notoria nō ē illicitus.

¶ dicendū q̄ ars notoria ē et illicita et ī-
efficax. Illicita qđē ē: q̄ utif q̄busdā ad sci-
entiā acqrendā q̄ nō hnt fm̄ se vturē causā
di sciam: sicut īspectōe quartidā figurarū. et
platoe q̄rudā īgnitōzū vboz et alyz h' mōi. et
iō h' mōi ars nō utif his nr̄ causis: s̄ ut signis
nō at ut signis diuinit' institutis: sicut sunt
sacramentalia signa. vñ relinquit q̄ sint sup
natura signa: et p̄ cōis p̄tinētia ad pacta qđā
significatōzū cūz demōib' placita atq̄ fede-
rata. et iō ars notoria penit' est repudianda
et fugiēda xp̄iano: sicut et alie artes nugato-
rie vel notie supstitōis ut Aug' dicit in 2°.
de doctria xp̄iana. Et est h' mōi ars inefficax
ad sciam acqrendā. cum. n. p̄ h' mōi artes
nō itēdat acq̄sitiō scie p̄ modum hōi onā
lem. s. adiuētiōe uel addiscēdo. cōsequēs
ē q̄ iste effect' vel expectet a deo uel a deo
uiel a demōib'. Certum ē aut' aliq̄s a deo sa-
piētia et sciaz p̄ īfufidēz habuisse: sic d' Halo-
mōe legit 3° Regl. 3°. et 2° palipo. p̄. Dñs ēt vi-
scipul suis die Luc. 21°. Ego dabo vobis os
et sapiam cui nō poterūt resistē et dīcē oēs
aduersary v'ri. s̄ h' donū nō dat q̄buscunq̄:
aut cū certa obseruatōe: s̄ fm̄ arbitriū sp̄is
sci: fm̄ illud. i. ad Cor. 12. Alij qđez datur p̄
sp̄m̄ sermo sapientie. alij sermo scie s̄z eūdē
sp̄m̄. et p̄ ea subdit. Nec oia opaf vnus atq̄
īdē sp̄s: diuidēs singulis. put vult. Ad dmo-
nes aut' nō p̄tinet illuminare intellectum ut ha-
bitū ē ī p̄ma h' opis p̄te. acq̄sitiō autē scie
et sapie fit p̄ illuminatōez intellect'. et iō null'
vnq̄z p̄ dmones sciaz acq̄sūt. vnde Aug' di-
cit i. x'. d' cūi. dei Porphiriū fateri theurgi-
cis thelatis ī opatōib' demōnū aie intellectu
ali nihil purgatōis accidere qđ eam faciat
idoneā ad videndū deū stū: et p̄cipienda ea
q̄ vera sūt: q̄ia sūt oia sciaz theozemata. pos-
sent tñ demones verb' hoībus colloquentes
exp̄imē aliqua sciarū documenta. s̄ h' nō q̄-
rif partē notoriā. ¶ Ad primū qđ d' q̄ acq̄-
re sciam bonū ē. s̄ acq̄re eā modo īdebito
non est bonum. et adhuc finez intendit ars
notoria ¶ Ad scūdū dicendū q̄ pueri illi nō
abstinebāt fm̄ vanā obseruatōez artis noto-
rie: s̄ fm̄ auctoritatē legis dīne nolētes ing-
nari cibus gentiliū. et iō merito obedientie cō-
secuti sūt a deo sciam: fm̄ illud ps. Super se-
nes intellexi q̄: mādāta tua q̄siui ¶ Ad t̄tius
dō q̄ exgrēf cognitōez futurozū a dmoib'
nō solū ē pctz pp̄ h' q̄ ip̄i futura nō cognoscāt

sed propter societate cum eis inita que etiam in proposito non habet locum.

Ad secundum sic pro

ceditur. Vides quod observationes ordinate ad corporum imutationem puta ad sanitatem vel ad aliquid habentur non sunt illicite. Licet enim est utriusque naturis virtutibus corporum ad proprios effectus inducendos. res autem naturales habent quasdam virtutes occultas quarum ratio ab homine assignari non potest: sic quod adamas trahit ferrum. et multa alia que Augustinus enuclerat 21. de ciuitate dei. et videtur quod utriusque naturis rebus ad corpora imutanda non sit illicitum. ¶ Sed dicuntur corpora naturalia subdantur corporibus celestibus: ita et corpora artificialia. scilicet corpora naturalia sortiuntur quasdam virtutes occultas spiritum consequentes ex impressione celestium corporum. et corpora artificialia. puta imagines sortiuntur aliqua virtute occultas a corporibus celestibus ad aliquos effectus causando. et utriusque naturis habitus non est illicitum. ¶ Demones etiam potest multipliciter corpora transmutare ut dicit Augustinus 3. de trinitate. scilicet eorum virtus a deo est. et habent eorum virtute ad aliquos habitus imutationes faciendas. Sed dicitur quod Augustinus dicit in 2. de doctrina christiana. quod ad superstitionem pertinet volumina magicarum artium et ligature et remedia que medicorum queque disciplina condonat. siue in precantationibus: siue in quibusdam notis que characteres vocant: siue in quibusdam rebus suscipiendis atque signandis. ¶ Sed dicitur quod in his que sunt ad aliquos effectus particulares inducendos considerandum est utrum naturaliter videatur posse tales effectus causare. sic enim non erit illicitum. licet enim. causas naturales adhibere ad proprios effectus. dum autem aliter non videatur posse tales effectus causare. consequens est quod nec adhibeantur ad hos effectus causando tales causas: scilicet solum que signa. et sic pertinet ad pacta significandum cum demonibus inuita. vnde Augustinus dicit 21. de ciuitate dei. Allicium demones per creaturas que non ipsi sed deo condidit. delectationibus per sua virtutem dicitur: non ut aialia creentur: sed ut spiritus signis. que cuiusque delectationi congruit per varia genera lapidum: herbarum: lignorum: aialium: carminum rituum. ¶ Ad primum ergo dicitur quod si simpliciter adhibeantur res naturales ad aliquos effectus producendos ad que putantur naturaliter habere virtutes non est superstitiosum vel illicitum. Si vero adiungantur vel characteres aliqui: vel aliquid nominis: vel alie quecumque varie obseruationes que manifestus est naturaliter efficaciam non habere: erit superstitiosum et illicitum. ¶ Ad secundum dicitur quod virtutes naturales corpo-

rum naturalium consequuntur eorum formas naturales que sortiuntur ex impressione celestium corporum. et ideo ex eorumdem impressione sortiuntur quasdam virtutes actiuas: scilicet corporum artificialium forme procedunt ex conceptione artificis: et cum nihil aliud sint que compositio ordo et figura: ut dicitur in philosophia physicorum non potest habere naturaliter virtutem ad agendum. et ideo est quod ex impressione celestium corporum nulla virtutem sortiuntur in quantum sunt artificialia: scilicet solum secundum materiam naturalem. ¶ Falsum est ergo quod Porphyrio videbatur: ut Augustinus dicit in 1. de ciuitate dei. de verbis et lapidibus et aiantibus et sonis certis quibusdam ac vocibus et figuratibus atque significationibus quibusdam et obfatis in celi conuersione motibus fieri. scilicet fabricari in terra ab hominibus. potest idoneas fidei rum variis effectibus exequendas: quasi effectus magicarum artium ex virtute celestium corporum producantur. scilicet sic Augustinus ibidem subdit. Totum hoc ad demones pertinet ludificatores aiaz sibi subditay vnde et imagines quas astronomicas vocat: ex operatōe demonum habent effectus: cuius signum est quod necesse est eis inscribi quasdam characteres que naturaliter ad nihil operantur. non enim est figura actōis naturalis principium. Sed in philosophia distat astronomicas imagines a nigromanticis: quod in nigromanticis sunt expresse inuocatores et prestigia quedam. vnde pertinent ad expressa pacta cum demonibus inuita: scilicet alij imagines sunt quedam tacita pacta per figuram seu characterum quedam signa. ¶ Ad tertium ergo dicitur quod ad omniū digne maiestatis pertinet cui demones subseruiunt ut eis utatur deo ad quodcumque voluerit scilicet homini non est preas super demones commissa ut eis licite possit uti ad quodcumque voluerit: scilicet ei dicitur demones bellum indictum. vnde nullo modo habet homini omnino auxilio uti per pacta tacita uel expressa.

Ad tertium sic proce

dit. Vides quod obseruationes que ordinantur ad per cognoscendum aliqua fortuna vel infortunia non sunt illicite. Inter alia enim infortunia hominum sunt et infirmitates: scilicet infirmitates in hominibus que quedam signa procedunt que et a medicis obseruantur. et obseruare habitus significatores non videtur esse illicitum. ¶ Irrationale est negare illud quod quasi cōiter oēs expiunt. scilicet quasi oēs expiunt quod aliqua repta uel loca uel verba audita vel occurrentibus hominum siue aialium siue distorti aut iordati actus aliquod prestigium habent boni vel mali futuri. et obseruare ista non videtur esse illicitum. ¶ Actus hominum et euentus ex divina providentia disponuntur secundum ordinem quedam. ad que pertinet v-

¶ Precedentia sunt subsequentiū signa. vñ ea q̄
antiquis patribus cōtulerūt: signa sūt eorū q̄ i
nob̄ cōplent: ut p̄ per apl̄. i. ad Lori. x. ob
seruare aut̄ ordinē ex vīna puidētia pcedē
tē nō est illicitū. q̄ obfuarē h̄ modi p̄fagia n̄
vidēf eē illicitū. ¶ 3. ē q̄ Auḡ dicit i 2. d.
doctrina xp̄iana q̄ ad pacta cū demonibus
inita p̄tinēt milia inaniū obseruationū. pu
ta si mēbrū aliq̄d salierit. si iunctim ambulā
tibus amicis. lapis aut canis aut puer medi
us interuenerit. limen calcare cū añ domuz
suā aliq̄s transit. redire ad lectū si qs̄ cuz se
calciat sternutauerit. redire domū si pcedēf
offenderit: cū vestis a foricib̄ rodif: p̄ timē
supstitiōes malū futuri q̄ p̄is dānū dolere.
¶ 4. dicitur q̄ hoies h̄ modi obseruatōes
attēdūt nō ut q̄sdā cās: s̄ ut signa q̄daz futu
rorum euentū bonorū vel malorū. nō obser
uant autem sicut signa a deo tradita. cū nō
sint introducta ex auctoritate dīna. s̄ magi
ex vanitate humana coopante demonū ma
licia q̄ nūf aīos hoīum h̄ modi vāitatib̄ im
plicare. et iō manifestū ē oēs h̄ modi obfua
tiones eē supstitiōsas et illicitas. et vidēf eē q̄
dā flige idolatrie: s̄ quam obfuarēf augu
ria et q̄dā dies fausti uel infausti: q̄d q̄dā nō
p̄tinet ad dīnatōem q̄ fit p̄ astra s̄m q̄ d̄sif
cant dies. vñ q̄ h̄ modi obfuaritōes sūt sine
rōne et arte. vñ sūt magis vane et supstitiōse
¶ Ad primū q̄d q̄ infirmitatū cāe pcedūt
i nobis ex q̄bus aliqua signa pcedunt futu
rorū morborū q̄ licite a medicis obseruant.
vñ et si qs̄ p̄fagiū futurozū euentū cōsidēt
ex sua cā: nō erit illicitū: sicut si seru⁹ timeat
flagella iudicis vidēs irā dñi sui. et n̄le ēt eē
posset si qs̄ timeret nocumentū alicui pue
ro ex oculo fascināte: d̄ q̄ dictū ē i p̄ li. sic at̄
nō ē i h̄ modi obseruatōib̄. ¶ Ad secūdū dī
cendū q̄ h̄ q̄ a principio i istis obseruatōi
bus aliq̄d veri hoies experti sūt. h̄ accidit ca
sū. s̄ p̄ modū cū hoies icipiūt suū aīuz hui⁹
mōi obseruantys ip̄licare: multa s̄ h̄ modi
obseruationes eueniūt p̄ d̄ceptōez d̄monū
vt i his obseruatōib̄ hoies ip̄licati curioso
res fiāt. et se magis iſerant multiplicib̄ laq̄if
pernitiosi erroris ut Auḡ dicit in 2. de doc
trina xp̄iana. ¶ Ad t̄tiū dīcendū q̄ in p̄p̄o iu
deorū ex q̄ x̄ps erat nasciturus: non solum
dicta s̄ ēt facta fuerunt p̄phetica ut Auḡ
dicit 3. Faustū. et iō licitū ē illa scā assumē ad
ad n̄fam iſtructionē: sicut signis diuinit⁹ da

zis nō at̄ oīa q̄ agunt: p̄ dīnā puidētia sic or
dināf ut sint futurū signa. vñ rō nō seq̄.

Ad quartum sic pro

cedif. ¶ Vidēf q̄ suspendē dīna v̄ba ad collū
nō sit illicitū. Nō n. dīna uerba mīoris sunt
efficacie cū scribunt q̄ cū p̄ferunt. s̄ s̄ aliq̄
sacra uerba dicere ad aliq̄s effectus. puta ad
sanandū iſirmos: sicut p̄ n̄: uel at̄e maria:
uel quicūq̄ nomē dñi iuocet: s̄ illd̄ Mar.
vlt. i. noīe meo d̄mōia eyciēt: liguis loq̄nē
nouis: p̄pentes tollēt. q̄ videtur q̄ licitū sit
aliqua sacra scripta collo suspendē i remedi
um infirmitatis vel cuiuscūq̄ nocumenti

¶ 1. Verba sacra nō min⁹ opantur i corpib⁹
hoīum q̄ in corpib⁹ serpentū et alioz aīali
um. s̄ incantatōes quādā efficacīā h̄nt ad f̄
primēdū serpētes: uel ad sanādū q̄dā aīa
lia. vnde dicitur i ps̄. Sic aspidis surde et ob
turantis aures suas q̄ nō exaudiet vocē icā
tātū et venenifici icātātis sapiēt. q̄ s̄ suspen
dere sacra v̄ba ad remediū hoīuz. ¶ 2. Ver
bū dei nō ē mīoris sanctitatis q̄ relige san
ctorū. vñ Auḡ dicit q̄ nō minus ē v̄bū dei
q̄ corp⁹ xp̄i. s̄ religas scōrum licet hōi collo
suspendē uel qualicūq̄ portare ad suā p̄te
ctiōē. q̄ pari rōe licet hōi verbo uel scripto
uerba sacre scripture ad suā cautelā assumē

¶ 3. ē q̄ Criso⁹ dicit sup̄ Math̄. Quidaz
aliquā p̄te euāgely scriptā circa collūz por
tāt. s̄ nōne q̄tidie euāgeliū i ecclia legitur et
audif ab oib⁹. cui q̄ i aurib⁹ posita euāgelia
nihil p̄sūt. q̄mō p̄nt eū circa collū suspendē
saluare. Deinde ubi ē v̄t euāgely i figurā irāz
an i intellectu s̄sū: si i figuris: b̄n̄ circa collū
suspendif. si i intellectu. q̄ meli⁹ i corde posita p̄
sūt q̄ circa collū suspēsa. ¶ 4. R̄ideo oō q̄ i
oib⁹ icātātōib⁹ ul̄ scripturis suspēsis duo ca
uēda uidētur. p̄ q̄dē q̄d sit q̄d p̄fertur l̄ scri
bif: q̄ si ē aliq̄d ad iuocatōes demonū p̄i
nens. māifeste ē supstitiōsū et illicitū. s̄lī ēt
v̄t eē cauēdū si cōtineat ignota noīa: ne sub
illis aliq̄d illicitū lateat. ¶ 5. Criso⁹ dicit super
Math̄. q̄ phariseorū magnificentiū simbrī
as suas exemplo: nunc multi aliqua nomīa
hebraica angelozum confingunt et scribunt
et alligant: que non intelligentibus metuen
da uidētur. Est etiam cauēdū ne aliquid
falsitatis contineat: q̄ sic e⁹ effect⁹ si poss̄
expectari a dō q̄ nō ē testis falsitatis. Deinde
cauēdū ē scōdo: ne cū uerb̄ sacris contineat

aliqua vana puta alig caracteres iscripti p
 ter signu crucis: aut si spes habeat i mo scri
 bedi aut ligadi aut i quacung h moi vanita
 rate q ad oina reuerentia non pteat: qz hoc
 iudicare supstitiosu at at e licitu. **¶** In i de
 cretis or 26 .q. 6. c. **N**o liceat xpianis zc. nec
 i collectoib herbar q mediciales sut aliqs
 obfuaroes aut icaratoes licz attede nisi tm
 cu simbolo dno aut dnica orde: ut tm cre
 ator: z de oiu honoref. **¶** Ad primu q od q
 eti pferre dina verba .aut iuocare dnum
 nome: si respect habeat solu ad dei reuerē
 tia a q expectat effect: licitu erit. si vero ha
 beat respect ad aliqd aliud vane obseruatū
 illicitu erit. **¶** Ad secudu dicendu q et in in
 cantatioib serpentū vel qruicūqz aialiu si re
 spect habeat solu ad verba sacra z ad vntē
 dina: nō erit illicitu. sz plerunqz tales icāta
 tiones hnt illicitas obseruārias. z p demōef
 forniū effectū. z pcpue in serpentib: qz p
 pens fuit p mū demonis istrumētū ad hoiez
 decipiendū. **¶** In dic glo. ibidē norandū: qz n
 laudat a scripura vndecūqz dat i scriptura
 silitudo vt pz d iniq indice q rogantē viduā
 vir audiuit. **¶** Ad tēzū od q eadē etiā rō ē
 de portatōe reliquiariū: qz si portent ex fidu
 cia dei z scōz qru sūt relige: nō erit illicitū
 si at circa h attendere aliqd aliud vanū. pu
 ta q vas eet triangulat: aut aliqd aliū hui
 moi qd nō pneret ad reuerentiā dei z scō
 rū eet supstitiosū z illicitū. **¶** Ad qrtū od q
 Lriso loqz qn respectus habet magis ad fi
 guras scriptas qz ad vboz intellectū.

Quinde ofide
 randū ē de vitijs religioni
 oppositis p religiois dfectū
 q manifestam hnt drietatē
 ad religionē. vnde sub irre
 ligiofitate continent. h moi aut sūt ea q pri
 nent ad contemptū siue ad irreuerentiā dei
 z rerum sacrarum. **¶** p q considerandum ē
 de vitijs que pertinent ad irreuerentiā dei.
 2° de his q pertinent ad irreuerentiā sacra
 rum rerum. Circa primū considerandū oc
 currit de temptatioe qua deus temptatur
 z de peritio in quo noimen dei irreuerent
 assumit. Circa primū queruntur quor.
 p i q cōfistit del tēptatio. 2° vtrū sit peccū.
 3° cui virtuti opponatur. **¶** 4° de cōparatōe
 eius ad alia vitia.

Ad primū sic proce
 dit. **¶** Videt q tēptatio dei nō cōfistat i aliqb
 factis in qbus soli dīne prātis expectat ef
 fect. sicut. n. de tēptat ab hoie: ita ē hō tē
 ptat z a deo z ab hoie z a demōe: sz nō quē
 cūqz tēptat hō expectat aliqs effect pāt
 iph. g ēt neqz per h q deus tēptat expectat
 solus effect pātis iph. **¶** **D**ēs illi q p in
 uocatōez dīni nois miracula operāt expec
 tans aliqē effectū solius dīne prātis. si g in
 factis h moi cōfisteret dina tēptatio: qz cūqz
 miracula facerēt deū tēptarent. **¶** **A**d p
 sectōnē hois pntē vī vt pmissis hūanif au
 rilys i solo deo spē ponat. vñ **Amb.** sup illū
 Luc 9°. **N**ihil tulerit in via zc. dic. **Q**ualis
 dbeat eē q euāgelizat regnū dī: pceptis euā
 gelicis designat. **¶** **E**t ut subfidy secularis ad
 minicula nō regrat fideiqz tot iberēs putz
 quo min ista requireret magis posse suppetē
¶ **E**t brā **Agatha** dixit. **M**edicinā corporalē
 corpi meo nunqz exhibui: sz habeo dūz iēfū
 xpm qui solo sermone restaurat vniuersa sz
 dei tēptatio nō cōfistit in eo qd ad pfectōez
 pntet. g tēptatio nō cōfistit in h moi factis
 i qbus expectat solū dei auxiliū. **¶** **S**z ē
 qd **Aug.** dic. 22°. **S** Faustū: q xps q palā do
 cendo z arguēdo z tñ inimicōzū rabiē valef
 i se aliqd nō finendo. dei demōstrabat pātē
 idē tñ fugiēdo z latēdo hois instruebat i fir
 mitatē: ne deū tēptare audeat qn hz qd faci
 at uel qd cauere oportet euadat. ex q vī in h
 del tēptationē cōfistere: qn ptermittit hō
 face qd pōt: ad picula euadēda: respiciēs so
 lū ad auxiliū dīnū. **¶** **B** dicendū q tēptare
 ē pprie expimētū sumē de eo q tēptat. **S**u
 mimus at expimētū de aliq z vbis z factis.
¶ **V**erb quidē ut experiamur an sciat qd que
 rimus: uel possit aut velit illud iplere. **F**act
 at cū p ea q facim exploram alci puidētā
 uel volūtatē vel prātē. vtrūqz at hoz vtingit
 dupliciē. **¶** **U**no qdē mō apre: sicut cū qs tem
 ptatozē se pfitef: sicut **Samson** **Judic.** 14°
 pposuit philisteis pbleuma ad eos tēptādū
¶ **A**lio vō mō i fidiose z occulte: sicut pharisei
 tēptauerūt xps: ut legis **Matth.** 22°. **R**ursus
 qnz qdē expisse. puta cū qs dicto vel facto f
 redit expimētū sumē de aliq. qnz vō iterpta
 tiue qn. s. z si h nō itē: dat ut expimētū sumat
 id tñ agit uel dicit qd ad nihil aliud videtur
 ordinabile nisi ad expimētū sumdū. **¶** **S**ic g